

lagt Plan gør et Angreb paa en anden Magt, saa er det i Virkeligheden en krigersk Handling, der foreligger, og det Land, der møder et saadant Angreb med Vaabenmagt, er med det samme inde i Krigen med denne Stat. Det behøve vi for Resten ikke en juridisk Fortolkning til at indse, for det er noget, der er ganske indlysende, at i det Øjeblik, vi føre Krig, ere vi inde i Krigen, og saa er der ikke Spørgsmaal om, hvorvidt det er Neutraliteten, der værnes eller ej.

Fra anden Side har man fremsat den Anskuelse, at man maa indrømme, at vi kunne ikke værne vor Neutralitet. Men saa kunne vi vente, at Stormagterne ville komme os til Hjælp, eller eventuelt, at den Magt, der er i Krig med den Stormagt, som har krænket vor Neutralitet, vil rykke os til Undsætning, og at vi saa tage vor Stilling paa denne Magts Side og maaske ved dens Hjælp føre vor Villie igennem. Men hvad sker der saa? Saa sker der netop dette, at vi alliere os med en af de krigsførende Magter og angribe den anden, og at vi som Følge deraf blive dragne ind i disse Krigshandlinger, som vi netop skulde holde os udenfor; vi ere blevne Part i Sagen. Vi staa som den ene af de Parter, der ere interesserede i denne Krigs Forløb, og vi komme til at dele Kaar med den, med hvem vi have indladt os i Alliance — kan jeg gerne sige. Ja, dersom Krigen faar et gunstigt Udfald for den Magt, med hvilken vi have kæmpet Side om Side, kunne vi maaske haabe, at der bliver ydet os om ikke et Vederlag, saa dog Sikkerhed for, at vor Eksistens bliver bevaret. Men Krigen kan lige saa godt faa et ugunstigt Udfald for den Magt, som vi tilfældigvis ere komne til at staa i Alliance med, fordi det er den, der er kommen sidst til vore Enemærker. Dersom Krigen faar et ugunstigt Udfald for den Magt, som vi have ført Krigen sammen med, hvad vil saa blive Følgen? Saa vil Følgen let blive den, at det er Danmarks Dødsdom, der samtidig er underskrevet. Det er det, vi Socialdemokrater se, og derfor gaa vi mod det Forslag, der foreligger her, fordi vi se, at der er større Sandsynlighed for, at det fører os til Undergang, end for, at det fører vort Land frelst igennem de Forviklinger, der kunne ventes i den nærmeste Fremtid.

Naar man saa siger — og det er der jo dem, der ere villige til at gøre —: Vi ville indrømme, at selv om vi følge Regeeringsforslaget og ruste os i den Udstrækning, som det kræver, have vi vel ikke

dermed skabt en sikker Garanti for vort Lands Eksistens, men det er dog en større Sikkerhed end den, der bydes ved det Forslag om Afrustning, der stilles af Socialdemokratiet, lad os saa se lidt paa, hvorledes et afrustet Danmark stiller sig i Forhold til et rustet Danmark. Et afrustet Danmark vil naturligvis ikke være i Stand til at forhindre, at krigsførende Magter lægge Beslag paa en Del af dets Territorium, dersom de finde, at de have Fordel deraf, og vi kunne altsaa blive saa uheldigt stillede under en Krig, at en fjendtlig Magt kan tage en Del af vort Territorium i Besiddelse, og at vi som Følge deraf kunne blive angrebne af vedkommende Lands Modstander paa vedkommende Sted i vort Land, fordi han vil fordrive Fjenden fra dette Territorium. Det kan selvfølgelig være ubehageligt og er lidet ønskeligt, at vort Land eller større eller mindre Dele deraf skulle blive Krigsskueplads for to kæmpende Hære af fremmede Nationaliteter. Men naar vi ingen Hær have, ere vi ikke udsatte for at blive inddragne i Kampen, hvorimod man maa indrømme, at naar vi have en Hær, have vi ogsaa en Pligt til at anvende den til at fordrive den fjendtlige Styrke, der kommer først til vore Grænser; men saa bliver det saaledes, at foruden de Ulemper, som ramme den Egn, hvor Kampen udkæmpes, maatte vort Lands Sønner deltage i Kampen, og de vilde komme til at ofre Liv og Blod, maaske endog paa en Side, hvor de have mindst Lyst til at gøre det. Men naar saa Krigen er sluttet og de to krigsførende Magter have udkæmpet deres Stridigheder, kan Forholdet selvfølgelig være dette og bliver rimeligvis ogsaa dette, at den ene af dem bliver den underlegne, og at den anden Magt kommer til at diktere Fredsbetingelserne. Men have vi ingen Hær, have vi i Virkeligheden ikke taget Stilling, hverken imod den ene eller den anden Part, og som Følge deraf ere vi ikke dragne ind i de Stridigheder, der have været de to Magter imellem.

Men saa bliver Spørgsmaalet, naar Danmarks Skæbne skal drøftes i den europæiske Koncert eller i den Verdenskoncert, som det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) omtalte, om de andre Nationer ere interesserede i, at Danmark skal tilhøre den ene eller den anden af de to stridende Magter, der nu have afsluttet deres Fjendtligheder. Men i saa Henseende have vi jo hørt baade af det ærede Medlem fra Højrup (Deuntzer) og